

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecătorii – Ion Arhiliuc și Liliana Catan, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 30 mai 2013, declarat de inculpatul

Gasta Serghei Piotr, născut la 16 septembrie 1970, originar și locuitor al or. Ceadâr-Lunga, str. Soltîs 34, găgăuz, cetățean al R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 10 august 2010 - pînă la 20 iunie 2012;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 26 iulie 2012 - pînă la 30 mai 2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 21 ianuarie - pînă la 05 martie 2014;*

Colegiul penal asupra recursului,-

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 20 iunie 2012, Gasta Serghei a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii

2. De către organul de urmărire penală, Gasta Serghei a fost învinuit pentru faptul că el, la 26.04.2010, aproximativ la ora 15:00, aflîndu-se pe str. Lenin în or. Ceadâr-Lunga, lîngă biserică, intenționat, din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică, l-a apuca pe minorul Stefoglo C. cu o mîină de gît, iar cu alta l-a lovit de cîteva ori peste față, în urma acestor acțiuni i-a cauzat ultimului vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Gasta Serghei să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, în sumă de 8.000 lei.

În acest aspect, procurorul a menționat că, la baza sentinței de achitare instanța a pus depozițiile copiilor minori ai inculpatului - Gasta V. și Gasta A., precum și ale companionului Pașalî P., fără a aprecia totodată depozițiile părții vătămate și ale martorilor Ghenov G. și Stefoglo T..

Astfel, apreciind depozițiile părții vătămate, instanța și-a exprimat îndoială în posibilitatea aplicării de către inculpat a loviturilor pe fața părții vătămate, aflîndu-se în spatele ultimului. Totodată, instanța nu a ținut cont de faptul, că partea vătămată niciodată nu a vorbit, că i-au fost aplicate lovituri drept pe față. Instanța de asemenea nu a luat în considerație, că inculpatul, fiind om matur de constituție fizică destul de mare, i-a aplicat din spate lovituri minorului, care nu avea vîrstă atinsă de 14 ani, ceea ce deloc nu exclude lăsarea amprentelor digitale de la mîna lui, murdărită de păcură, pe obrazul părții vătămate, ceea ce confirmă toți martorii audiați, inclusiv și fiii inculpatului.

Motivîndu-și sentința de achitare, instanța a menționat, că inculpatul nu a avut intenția încălcării ordinii publice, și fiind vice-președinte al consiliului bisericesc, adică starostele Hramului Icoanei Maicii Domnului din Kazan, a dorit să prevină profanarea

izvorului, or de fapt nu poate fi vorba de profanare, deoarece partea vătămată a aruncat numai câteva semințe în camaradul său, care stătea lângă izvor.

În opinia procurorului, fiind om matur și credincios, inculpatul urma să folosească alte măsuri de influență asupra minorului, și să nu aplice forță fizică cu aplicarea leziunilor corporale.

În afară de acest fapt, în cadrul examinării cauzei, nu a fost constatat veridic, dacă au avut loc, pînă la epizodul examinat, alte cazuri ale profanării izvorului. La demersul apărării la materialele dosarului a fost anexată 1 factură de ieșire din 07 aprilie 2010 pentru procurarea lanternei, becurilor icoanei și "Heruvimilor" la reparația izvorului. Toate celelalte probe ale profanării repetate a izvorului au fost date cu câteva luni mai târziu, or dacă aceste fapte și au avut loc, partea vătămată nu are nici o legătură cu profanarea izvorului.

Instanța nu a dat apreciere cuvenită și depozițiilor părții vătămate Stefoglo C. și ale martorului Ghenov G., conform căror inculpatul i-a aplicat părții vătămate câteva lovituri. Concomitent, instanța nu a ținut cont de depozițiile martorului Stefoglo G., care fiind la locul faptei a auzit o pocnitură. Se presupune, că mișcarea inculpatului, prin care el l-a apucat pe partea vătămată de gît, ar putea fi bruscă, în legătură cu ce martorul Stefoglo G. a auzit o pocnitură. Însă, instanța nu acceptă depozițiile martorului pe motiv că la început el a auzit o pocnitură, apoi s-a întors și a văzut, că inculpatul l-a apucat pe minor de gît, adică se constată că inculpatul a comis minimum 2 acțiuni fizice în privința părții vătămate.

Aprecierea depozițiilor martorului Ghenov G. este bazată pe faptul, că el nu a fost audiat la etapa urmăririi penale și, că inițiativa în chemarea acestui martor a reieșit chiar de la el singur. Acest fapt, în opinia apelantului, contravine prevederilor legii de procedură penală, ce permite părților să prezinte în instanță probele suplimentare și ele trebuie să fie apreciate ca și celelalte probe.

Totodată, instanța, apreciind depozițiile lui Ghenov G., s-a referit la faptul, că inculpatul a declarat, că el se află în relații ostile cu martorul, ceea ce a fost combătut de către martor.

Instanța de asemenea nu a dat apreciere cuvenită și depozițiilor martorului Pașali P., care nu a văzut că Gasta S. i-a aplicat lovituri părții vătămate, însă după cum rezultă din depozițiile martorului, după ce acesta a oprit automobilul și a coborît, ulterior s-a uitat înspre partea izvorului unde a văzut că, Gasta S. l-a apucat pe băiat de guler și l-a împins înspre izvor, adică o anumită perioadă de timp acest martor nu a urmărit acțiunile inculpatului și faptul că, el nu a văzut cum inculpatul i-a aplicat lovituri părții vătămate, nu înseamnă că inculpatul nu le-a aplicat.

Totodată, instanța conchide în sentință la posibilitatea obținerii leziunilor corporale de către partea vătămată în câteva locuri diferite, în timp diferit, în circumstanțe diferite, dar numai nu în urma loviturilor aplicate de către inculpat.

Astfel, instanța presupune că, pătimitul a putut primi leziunile corporale ce i-au fost depistate cu 2 săptămîni înainte de cele întîmplate, chipurile la cădere de la bara fixă sau la 26 aprilie 2010 în timpul conflictului cu Gasta V., lovindu-se cu capul de copacul care creștea lângă izvor însă, după cum rezultă din depozițiile martorilor Gasta A., Gasta V. și Stefoglo G., nimeni dintre ei nu a afirmat, că partea vătămată le spunea, că la cădere de la bara fixă el s-a lovit la cap. Martorul Stefoglo G. de asemenea a declarat, că în timpul conflictului între martorul Gasta V. și partea vătămată el nu a

văzut ca ultimul să se lovească cu capul de copac.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 30 mai 2013, a fost admis parțial apelul procurorului, casată sentința instanței de fond, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gasta Serghei a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale în sumă de 4.000 lei.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

A fost admisă parțial acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral, fiind încasat din contul inculpatului Gasta S. în beneficiul părții vătămate Stefoglo C. suma de 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat în fapt că, Gasta Serghei, la 26.04.2010, aproximativ la ora 15:00, aflîndu-se pe str. Lenin în or. Ceadîr-Lunga, lîngă biserică, intenționat, din intenții huliganice, încalcînd grosolan ordinea publică, l-a apucat pe minorul Stefoglo C. cu o mînă de gît, iar cu alta l-a lovit de cîteva ori peste față, în urma acestor acțiuni i-a cauzat ultimului vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Verificînd probatoriul legal administrat în cauză, instanța de apel a stabilit că vina lui Gasta Serghei de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, se dovedește prin următoarele probe:

- Declarațiile părții vătămate Stefoglo C. (f.d. 317-318);
- Declarațiile martorilor Stefoglo D., Ghenov Gh., Stefoglo T., Stefoglo Gh. (f.d. 320, 339-340, 342, 351, 356);
- Raportul de expertiză medico-legală nr. 74 din 28 mai 2010 (f. d. 23);
- Expertiza psihiatrică de ambulatoriu nr. 534 din 07.06.2010 (f.d. 51);
- Copia fișei medicale de ambulator a pătimitului privind adresarea pentru ajutor medical în următoarea zi după incident.

Astfel, instanța de apel a conchis că concluzia primei instanțe, precum că inculpatul nu a putut, apropiindu-se din urmă de pătimit, să-i aplice lovituri pe față, este neîntemeiată, deoarece însuși faptul aplicării loviturilor pe gît, ceafă, dar și pe fața pătimitului minor, se confirmă prin prezența pe fața acestuia a urmelor de păcură, de care au fost murdărite mâinile inculpatului. La fel, aceste circumstanțe au fost confirmate și prin declarațiile martorilor Stefoglo G. și Ghenov G., care au văzut cum inculpatul l-a lovit pe pătimit pe față și ceafă.

Or, în explicațiile sale inițiale, însuși inculpatul a recunoscut, că l-a lovit pe Stefoglo C. pe față, martorul ocular Stefoglo G. de asemenea a explicat, că a văzut cum inculpatul îl maltrata pe pătimit în loc public în prezența lui și a copiilor săi și, ulterior, în ședința instanței de apel, de asemenea a confirmat acest fapt.

Depozițiile martorilor Gasta A. și Gasta V., copiii inculpatului Gasta S., nu au fost luate în considerație de către instanța de apel ca probe unice ale nevinovăției tatălui lor, deoarece depozițiile date de către ei nu coroborează cu celelalte probe administrate în cauză, inclusiv cu depozițiile pătimitului Stefoglo C., ale martorilor Stefoglo G., Ghenov G. și alte materiale ale cauzei, astfel instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Gasta A. și Gasta V. ca o încercare de a-l ajuta pe tatăl lor să evite răspundere penală.

Depozițiile lor în partea, că pătimitul s-a lovit cu capul de copac pînă la momentul cînd tatăl lor a venit, precum și faptul că pătimitul a avut o lovitură pe cap la cădere de la bara fixă cu două săptămîni înainte de cele întîmplate, - sunt contradictorii și nu se confirmă prin alte probe administrate în cauză, or aceste declarații sunt respinse proin depozițiile martorului Stefoglo G., care a explicat, că pătimitul nu s-a lovit de copac, și nu i-a povestit, că ar fi căzut de la bară și și-a lovit capul.

Or, aceste circumstanțe nu au fost confirmate nici de către părinții părții vătămate Stefoglo D. și Stefoglo T., care au explicat, că anume în circumstanțele incriminate inculpatului prin rechizitoriu, fiul lor Stefoglo C. s-a plîns că avea dureri puternice de cap, în legătură cu ce a doua zi dimineață, au fost nevoiți să solicite ajutor medical, de aceea versiunea apărării, susținută fără temeiuri de către instanță, despre leziuni corporale neprimite de către pătimit la momentul aplicării lor de către inculpat, ci cu mult timp înainte de aceasta, se combate prin materialele cauzei.

Concomitent, în afară de depozițiile părții vătămate, ale martorilor oculari ai celor întîmplate Stefoglo G. și Ghenov G. și rapoartele de expertiză medico-legală, faptul acțiunilor de huliganism în privința pătimitului de către inculpat a fost confirmat de către el însuși și la efectuarea în privința lui a expertizei medico-legale de ambulator (f.d. 51), în timpul căreia inculpatul de asemenea a afirmat, că i-a dat o palmă băiatului pe gît, fapt care de asemenea confirmă acțiunile huliganice ale inculpatului.

Concluzia primei instanțe, precum că nu pot fi luate în considerație depozițiile martorului Ghenov G., fiindcă el a declarat că inculpatul l-a lovit pe pătimit pe față și ceafă, concomitent a fost înaintată învinuirea în faptul, că loviturile au fost cauzate pe fața pătimitului, și nu pe ceafă, este nefondată, deoarece inculpatul este învinuit în faptul, că l-a apucat pe pătimit de gît și i-a aplicat lovituri pe față, acest fapt se confirmă și prin aceea, că prin raportul de expertiză a fost depistată o umflătură pe ceafa pătimitului.

La fel, s-a constatat și faptul că, pe fața pătimitului au rămas urmele degetelor inculpatului murdărite de păcură, ceea ce nu se contestă de către însuși inculpat, astfel în asemenea circumstanțe a fost confirmat faptul aplicării violenței asupra părții vătămate.

Instanța de apel a mai menționat că, nu pot servi drept probă a nevinovăției inculpatului circumstanțele profanării izvorului și reparația, ce au avut loc cu mult timp înainte de fapta săvîrșită, precum și atitudinea lui responsabilă față de bunurile bisericii.

În cazul dat, inculpatul este subiectul huliganismului, deoarece prin acțiunile sale în privința pătimitului minor, în prezența copiilor săi, a martorului Stefoglo G. și a altor trecători, care de asemenea au devenit martori oculari a celor întîmplate, și-a manifestat acțiunile de huliganism. Or, inculpatul văzînd la izvor, împreună cu partea vătămată și pe copiii săi, el nu a aplicat față de ei forță fizică, ci a aplicat-o în privința pătimitului, în situația în care toți copiii se aruncau cu răsărită, însă inculpatul l-a ales și l-a maltratat anume pe pătimitul Stefoglo C..

Anume aceste acțiuni au fost calificate ca acte de huliganism, însoțite de încălcare evidentă a ordinii publice de către inculpatul Gasta S., care și-a exprimat nerespect evident față de societate, într-un loc public și în fața mai multor persoane, inclusiv minori, cauzîndu-i victimei minore leziuni corporale.

4.2. La individualizarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de circumstanțele atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal, - săvîrșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, precum și lipsa circumstanțelor ce agravează

răspunderea inculpatului considerînd că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă și fără izolarea lui de societate.

Acțiunea civilă a părții vătămate Stefoglo C., în partea încasării prejudiciului material instanța de apel a admis-o în principiu, iar chestiunea privind cuantumul despăgubirilor a fost lăsată pentru soluționare în ordinea procedurii civile, în legătură cu faptul că, prin documentele anexate la acțiunea civilă (f.d. 254-266), nu se observă clar sumele revindicate ca prejudiciu material, astfel este imposibilă determinarea cuantumului prejudiciului material la examinarea cauzei penale.

La fel, acțiunea civilă privind repararea prejudiciului moral instanța de apel a admis-o parțial în suma de 10.000 lei, ce este o sumă echitabilă, supusă încasării în beneficiul părții vătămate Stefoglo C de la inculpatul Gasta S., pentru suferințe fizice și morale cauzate prin infracțiune în privința persoanei minore.

5. Inculpatul Gasta Serghei, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) CPP, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

În susținerea cerințelor sale, recurentul a invocat dezacordul său cu modalitatea de apreciere a probelor, inclusiv a supus criticii aprecierile instanței de apel, precum că,

”... în explicațiile inițiale ale inculpatului însăși inculpatul a mărturisit că l-a lovit pe Stefoglo C. peste față”;

”... declarațiile martorilor Gasta A. și Gasta V. nu pot fi luate în considerație de instanța de apel, deoarece ei sunt copii inculpatului, și aceste declarații nu vin în concordanță cu alte probe existente la dosar și sunt apreciate de instanța de apel drept încercare de a-l ajuta pe el (tată) să evite răspunderea penală.”

La fel, recurentul consideră că, anume instanța de fond corect a apreciat declarațiile martorului Ghenov G., deoarece necățînd la faptul că el neagă relațiile cu acesta, fapt despre care a explicat instanței și martorul Ghenov G., totuși a confirmat acea circumstanță că între ei a avut loc un conflict, mai mult, declarațiile martorului Ghenov G., contravin declarațiilor altor martori, în special, despre metoda de aplicare a loviturilor și cum a fost el îmbrăcat în acea zi.

Totodată, inculpatul consideră că dîsnul nu a acționat brutal și grosolan față de partea vătămată, astfel nu a încălcat în mod grosolan ordinea publică, prin urmare instanța de apel trebuia să aprecieze corect starea de fapt în sensul că acțiunile lui au fost dictate de purtarea inacceptabilă a minorului Stefoglo C. Mai mult, prin hotărîrea Comisiei pentru minori, anexată la materialele dosarului, purtarea părții vătămate în această cauză a fost recunoscută inadmisibilă. Totodată, instanța de apel neîntemeiat a făcut referire la explicațiile lui, deoarece explicațiile, conform art. 93 alin. (2) CPP, nu sunt admise ca probe.

Faptul depistării la partea vătămată a leziunilor corporale ușoare nu a fost temei suficient pentru ca el să fie atras la răspundere penală, mai mult consideră neîntemeiată poziția instanței de apel despre aceia că în cadrul ședinței de judecată a fost confirmat faptul că, el a aplicat părții vătămate cîteva lovituri peste față. În acest sens, instanța de apel neîntemeiat a indicat că, existența petelor de păcură pe fața părții vătămate dovedesc că el i-a aplicat cîteva lovituri.

În final inculpatul conchide că, - *”Posibil din cauza că am apucat partea vătămată de gît, la ea au apărut leziuni corporale, care au fost depistate în consecință*

de expertul medico-legal, totuși eu nu exclud apariția acestor leziuni în rezultatul căderii și loviturii cu capul de copac sau căderii de pe bara fixă în timpul executării elementului "soare", însă partea acuzării nu a contestat această versiune".

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) CPP, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

6.2. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs, menționează că temeiul invocat de recurent - *„nu sînt întrunite elementele infracțiunii”* este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvîrșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărîrii pronunțate de către instanța de apel în cauza lui Gasta S.

Or, temeiul invocat include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Din conținutul hotărîrii recurate rezultă că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului Gasta S., descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție a acestuia.

6.3. Colegiul penal, reține că instanța de apel, rejudecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Gasta Serghei în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă ținîndu-se cont de prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal.

Deci, criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care se susține că inculpatul Gasta Serghei nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii imputate, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.2, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) CPP, în sensul că nu se identifică existența și

a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursurile înaintate în cauză sunt vădit neîntemeiate.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului înaintat, se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 CPP, astfel, criticele formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală.

6.4. Totodată, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d. 310-396) și, lecturând textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului declarat de partea acuzării, a respectat întocmai prevederile art. 413 - 417 CPP, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal, fiind audiați pe viu după o sentință de achitare - inculpatul, partea vătămată Stefoglo C. și martorii Stefoglo D., Pașalî P., GhenovGh., Stefoglo T., Gasta A., Gasta Vl., Stefoglo Gh.

În acest context, Colegiul penal, reține concluzia instanței de apel referitor la un șir de probe decisive în confirmarea vinovăției inculpatului Gasta S., - raportul de expertiză medico-legală nr. 74 din 28 mai 2010 (f. d. 23), inclusiv proba cu martorii Stefoglo D., Ghenov Gh., Stefoglo T., Stefoglo Gh., care au confirmat vinovăția inculpatului în cele imputate. Astfel, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la admiterea apelului declarat de procuror, precum și motivele adoptării soluției date.

În cosecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin.(2) CPP, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii adoptate în cauza inculpatului Gasta Serghei și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpatul Gasta Serghei, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Gasta Serghei Piotr* împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 30 mai 2013, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 19 martie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Ion Arhiliuc

Liliana Catan